

مصوبه‌ای علیه خانواده

ایرادهای جدی مرکز پژوهش‌های مجلس به مصوبه مهریه

حسنی حلم: اصلاح مهریه بدون بازطراحی کامل قوانین خانواده ممکن نیست

فاطمه قدیری
خبرنگار گروه جامعه

بحث اصلاح قانون نحوه اجرای محکومیت‌های مالی و برخی احکام مربوط به مهریه، از ابتدای امسال به یکی از موضوعات پربحث در حوزه سیاست‌گذاری اجتماعی و حقوق خانواده بدل شده است. طرحی که این بار در دستور کار مجلس قرار گرفته، با عنوان طولانی و نامأنوس خود، در ظاهر بر مهریه تمرکز دارد؛ اما در عمل شامل مجموعه‌ای از تغییرات پراکنده در قوانین مدنی، حمایت خانواده و آیین دادرسی مدنی می‌شود. همین پیچیدگی، نخستین انتقاد کارشناسان را به خود جلب کرده است؛ چراکه عنوان طرح نه شفاف است و نه با دامنه واقعی تغییرات تناسب دارد. نکته مهم دیگر، نبود دسترسی عمومی به متن اصلاح شده است. با وجود انتشار خبرهای پراکنده و حواشی گسترده، متن نهایی قانون هنوز در اختیار عموم قرار نگرفته و نمایندگان مجلس نیز به سؤالات و انتقادهای رسانه‌ای پاسخ دقیقی نمی‌دهند. البته خلأ اطلاعاتی باعث شده نه‌تنها جامعه مدنی و رسانه‌ها، بلکه حتی فعالان حقوق زنان و خانواده، با دشواری تلاش کنند واقعیت تغییرات پیشنهادی را رصد کنند.

مرکز پژوهش‌های مجلس، با وجود ارائه گزارشی مفصل درباره ضرورت اصلاحات، ظاهراً نقشی فراتر از تولید مستندات و تحلیل‌های کارشناسی ندارد. طرح‌های ارائه شده در این مرکز، بارها به‌صورت دقیق و مستند، ایرادهای مواد مختلف را گوشزد کرده‌اند؛ اما در عمل، این توصیه‌ها به‌ندرت در تصمیم‌گیری نمایندگان موردتوجه قرار گرفته است. این پرسش مطرح است که آیا هدف از گزارش‌های مرکز پژوهش صرفاً تولید محتواست یا باید نقشی عملی در هدایت اصلاحات قانون داشته باشد؟ تجربه اخیر نشان می‌دهد بدون پیوند واقعی میان پژوهش و فرایند قانون‌گذاری، گزارش‌ها در عرصه عمومی کم‌اثر و اغلب بدون نتیجه باقی می‌مانند. یکی دیگر از گره‌های مهم این فرایند، بازگشت دوباره مفاد حذف شده است. طراحان پس از حواشی ایجادشده برای این اصلاح قانونی و انتقادات شدیدی که از طرف فعالان حوزه خانواده صورت گرفت، در ظاهر ماده‌های ۸، ۹ و ۱۰ را از طرح حذف کردند و متن اصلاحی را به صحن علنی مجلس ارائه دادند؛ اما در فرصت محدود ۱۲ساعته‌ای که نمایندگان برای ثبت پیشنهادهای جدید داشتند، همان مفاد یا نسخه‌هایی نزدیک به آن، مانند «مهریه عندالاستطاعه» و موارد مشابه، دوباره به متن اضافه شد. نتیجه آن شد که کلیات طرح عملاً با اهداف و مواد اولیه تصویب شد، بدون اینکه تغییرات اساسی در جهت رفع ابهامات و اصلاحات ضروری ایجاد شود. این تجربه نشان می‌دهد که در فرایند اصلاح قوانین، صرف حذف یا تغییر ظاهری مواد کافی نیست؛ بدون بررسی دقیق، توجه به توصیه‌های کارشناسی و شفافیت در اطلاع‌رسانی، تغییرات قانونی نه‌تنها مشکلات را حل نمی‌کنند، بلکه می‌توانند وضعیت حقوقی و اجتماعی زنان و خانواده‌ها را پیچیده‌تر کنند. نگاهی به این جریان نشان می‌دهد ضعف شفافیت، کم‌توجهی به پژوهش‌های تخصصی و محدودیت در مشارکت کارشناسان حقیقی، سه ضلع اصلی بحران فعلی است؛ وضعیتی که بدون اصلاح آن‌ها، اصلاح قانون مهریه همواره با ابهام و چالش همراه خواهد بود.

مرکز پژوهش‌ها هشدار داد ولی متن نهایی توصیه‌ها را رعایت نکرد

در طرح اصلاح قانون نحوه اجرای محکومیت‌های مالی و برخی احکام مربوط به مهریه، مرکز پژوهش‌های مجلس پیش‌تر نکات و تحلیل‌های قابل‌توجهی ارائه داده بود؛ اما به‌سیاری از این توصیه‌ها نادیده گرفته شده و در متن نهایی رعایت نشده‌اند. بررسی کارشناسان نشان می‌دهد، مواد پیشنهادی به‌گونه‌ای تنظیم شده که نه‌تنها برخی مشکلات پیشین را حل نمی‌کند، بلکه محدودیت‌ها و ابهام‌های تازه‌ای ایجاد کرده است.

یکی از مهم‌ترین بخش‌های طرح به «ماده ۱۱» بازمی‌گردد؛ جایی که تلاش شده تعریف دقیق‌تری از حبس و نحوه اعمال آن در محکومیت‌های مالی ارائه شود. تعریف ارائه‌شده در تبصره ۳ شامل نگهداری در زندان و نظارت الکترونیکی مانند پابند است که در ظاهر منطقی به نظر می‌رسد و امکان جایگزینی حبس با نظارت الکترونیکی را فراهم می‌کند؛ اما کارشناسان هشدار می‌دهند که مشکل اصلی در تبصره ۴ است؛ طبق این تبصره، در مواردی که محکوم‌علیه بابت دین، مالی‌ی دریافت نکرده (مانند مهریه، دیه یا خسارت غیرعمد) تنها باید از نظارت الکترونیکی استفاده شود و قاضی حق انتخاب زندان ندارد. این محدودیت باعث می‌شود اختیار قضات کاهش یابد و بازدارندگی حکم در پرونده‌های خاص از بین برود. برای نمونه، اگر فردی با توان مالی کافی، به‌عمد از پرداخت دیه یا مهریه امتناع کند، امکان اعمال مجازات بازدارنده از او سلب می‌شود. قانون

فعلی، افراد معسر را که توان مالی ندارند، از حبس و نظارت الکترونیکی مستثنی کرده؛ اما تبصره ۴ برای افراد بـِسا تمکن مالی محدودیت ایجاد می‌کند و حکم یکسانی برای تمام پرونده‌ها صادر می‌کند. همچنین تبصره ۵ با تغییر ماهیت «رد مال» از حوزه مدنی به کیفری، موجب آشفتگی حقوقی شده است. رد مال، ماهیتاً مدنی است و خارج‌کردن آن از شمول قانون محکومیت‌های مالی، تضاد با اصول قانونی ایجاد می‌کند. تبصره ۶ به‌آیین‌نامه اجرایی مربوط می‌شود، با حذف تبصره‌های ۴ و ۵، عملاً کارکرد خود را از دست می‌دهد. بنابراین، ماده یک علی‌رغم نیست اصلاح، محدودیت‌ها و ابهامات تازه‌ای ایجاد کرده که با اهداف قانون همخوانی ندارد.

ماده ۲ نیز به موضوع تعدیل اقساط اختصاص دارد. طرح مقرر کرده در صورت تغییر بیش از ۱۵ درصد ارزش مالی حکم (مثلاً سکه یا طلا)، اقساط به‌طور خودکار تعدیل شود. این رویکرد نوسانات بازار را لحاظ می‌کند؛ اما شرایط واقعی زندگی محکوم‌علیه (مانند ازدواج مجدد، تغییر درآمد یا نگهداری از والدین بیمار) را نادیده می‌گیرد. قانون فعلی، تعدیل اقساط را بر رسیدگی قضایی و بررسی زندگی واقعی فرد پیش‌بینی کرده و امکان سوءاستفاده یا ایجاد پیچیدگی‌های اضافی توسط ماده ۲ بسیار محتمل است. ماده ۵، حساس‌ترین بخش طرح، به حق حبس زن مرتبط است. تغییر عبارت «ایفاي وظایف در مقابل شوهر» به «تمکین خاص» دامنه حق زن را محدود می‌کند. طبق فتوای فقها، حق حبس شامل تمامی مراحل استمتاع و مقدمات آن می‌شود، نه فقط نزدیکی. محدودکردن این حق و تبصره‌های سقوط آن، تعادل حقوقی میان زوجین را به زیان زنان برهم می‌زند و می‌تواند عملاً توانایی زنان برای استیفای مهریه را کاهش دهد. بررسی موارد کلیدی طرح نشان می‌دهد مرکز پژوهش‌ها هشدارهای دقیقی ارائه کرده بود که درنهایت نادیده گرفته شده است. از همین رو سیمیه‌السادات حسنی حلم، حقوقدان و کارشناس حوزه زنان و خانواده در گفت‌وگو با «فرهیختگان» به بررسی دیگر اشکالات طرح و موارد نادیده گرفته شده در اصلاح این قانون پرداخت.

چرا اصلاح مهریه بدون بازطراحی ممکن نیست؟

حسنی حلم با بیان اینکه در سال‌های اخیر، موضوع مهریه همواره محل بحث و دغدغه فعالان حوزه زنان و خانواده بوده است، اظهار داشت: «یعنی همیشه این گره نه‌بوده که اجرای مهریه به نفع زنان تمام شود. اتفاقاً از همان ابتدا، باتوجه‌به دغدغه‌هایی که داشتیم و می‌دیدیم بسیاری از زنان به این حق ویژه‌ای که در اسلام برای آنان در نظر گرفته شده، به‌دستی نمی‌رسند و در اجرای آن با مشکل روبه‌رو هستند، درباره‌اش صحبت و مطالبه‌گری می‌کردیم؛ اما درنهایت به این نتیجه رسیدیم که نمی‌توان به‌راحتی دست به‌سه قانون برد. این اتفاق زامانی باید بیفتد که بهترین پیشنهادها با وجود تفاوت‌ها، به یک اجماع برسند. تقریباً باید همه قوانین حوزه زنان و خانواده دوباره بازنویسی شود؛ یعنی پس از گردآوری همه قوانین، آن‌ها را از صفر تا صد دوباره تنظیم و تدوین کنیم. دست‌بردن در هر بخش از این مجموعه قانونی، کار را بدتر می‌کند؛ زیرا قوانین خانواده مانند یک سیستم و یک پازل تکه‌تکه‌اند که اگر حتی یک‌تکه از آن برداشته شود، زیبایی و انسجام کل مجموعه زیر سؤال می‌رود. پس باید در یک بازنگری جامع و باتوجه‌به مسائل و مشکلات روز، تغییراتی ایجاد شود. مجلس قبل طرحی داشت که البته با طرح فعلی تفاوت بود. تا اینکه مجلس جدید روی کار آمد. چند ماه پیش، نمایندگان طرح ۱۰ ماده‌ای نوشتند. همه می‌دانند که حبس، باتوجه‌به شأن بشریت و انسانیت، از دید بسیاری شاید پذیرفتنی نباشد؛ به‌ویژه در مسائل خانوادگی. این هدف، هدفی درست و انسانی بود؛ اما مشکلات زیادی در پی داشت و نمی‌شد فقط با تکیه‌بر این نیت خوب، کار را پیش برد. ما با بسیاری از قضات، حکما و وکلای صحبت کردیم و تقریباً درباره هر ماده از این ۱۰ ماده بحث شد. عنوان طرح نیز همین است: «اصلاح موادی از قانون محکومیت‌های مالی» که البته مواد اصلی آن مربوط به مهریه است.

سه گره اصلی در طرح جدید مهریه؛ از کاهش ضمانت اجرا تا محدودیت حقوق شرعی زنان

وی با بیان اینکه ما سه مشکل عمده در این طرح می‌دیدیم، گفت: «نخست، بحث تقلیل ضمانت اجرای ۱۱۰ سکه به ۱۴ سکه. حدود ده سال پیش، زمانی که قیمت سکه بالا رفته بود، دوستان در مجلس ضمانت اجرا را به ۱۱۰ سکه رسانده بودند. ببینید، از نظر فقهی و شرعی اصلاً نمی‌توان برای مهریه کف تعیین کرد؛ چراکه در شرع مقدس، میزان مهریه بسته به توافق زوجین قابل تغییر است؛ اما به‌دلیل افزایش قیمت سکه، برای ضمانت اجرا این سقف را ۱۱۰ سکه تعیین کردند. اکنون، با افزایش دوباره قیمت سکه و تورم، این مقدار را به ۱۴ سکه تقلیل داده‌اند. این یکی از همان سه مشکل اصلی بود. مورد دوم ماده مربوط به اثبات عسر و حرج و طلاق

زوج. طراحان ادعا می‌کردند این ماده برای حمایت از زنان است و شاید برای پرونده‌هایی که ۷ یا ۱۰ سال معطل مانده‌اند کمک‌کننده باشد؛ اما متأسفانه پاسخگوی مشکلات واقعی زنان نیست. بر اساس این ماده، زن برای اثبات عسر و حرج باید دو سال منتهی به ثبت دادخواست، به‌طور جدی‌گانه از شوهر زندگی کند و همه حقوق مالی‌اش را نیز ببخشد. اینجا برای ما سؤال جدی پیش می‌آید، کسانی که دغدغه خانواده دارند، چرا باید زن را تشویق کنند که از خانواده‌اش جدا شود؟ و اگر واقعاً شرایط آن‌قدر سخت باشد که زن ناگزیر به جدایی موقت از همسر باشد، باید پرسید کجـا زندگی کند؟ با چه امکاناتی زندگی کند؟ چگونه امرار معاش کند؟ متأسفانه قانون در این موارد ساکت است. مورد سوم نیز حق حبس است؛ یکی از حقوق مدنی که شرع آن را برای زنان به رسمیت شناخته است. این طرح، متأسفانه این حق را نیز بسیار محدود و مضیق کرده است.»

بازگشت مفاد حذف شده در قالب پیشنهادهای تازه

حسنی حلم در ادامه افزود: «این طرح که معروف شده به «طرح مهریه»، با وجود نقدهای متعدد و تلاش‌های ما برای تبیین آسیب‌های آن برای جامعه زنان، با تغییراتی روبه‌رو شده است. طراحان در ظاهر ماده‌های ۸، ۹ و ۱۰ را حذف کردند و طرح را دوباره در نوبت صحن علنی مجلس قرار دادند؛ اما واقعیت این است که هر چند این مواد به‌ظاهر حذف شده‌اند؛ اما در پیشنهادهایی که نمایندگان مجلس در فرصت ۱۲ ساعته ثبت کردند، دوباره همان مواد یا مواد مشابهی مانند عندالاستطاعه‌بودن مهریه و موارد نظیر آن، دوباره گنجانده شد. اکنون کلیات طرح با همان اهداف ابتدایی تصویب شده است. حالا باید منتظر بمانیم و ببینیم در روزها و هفته‌های آینده، مجلس درباره پیشنهادهای ثبت‌شده چه تصمیمی می‌گیرد و در مباحثات آینده، خرد جمعی چقدر اثرگذار خواهد بود.»

آقایان با وجود ناآگاهی سراغ متخصصان این حوزه نرفتند

این کارشناس حوزه زنان را اشاره به تعداد کم نمایندگان زن مجلس گفت: «با وجود اینکه روشن است که صرف جنسیت کافی نیست؛ ما نیاز داریم تعداد زنان مجلس بیشتر باشد و این زنان، باید روشن، آگاه، مسلط به مسائل و مشکلات زنان و البته شجاع باشند؛ یعنی از سیاسی‌انگاری‌ها و فشارهای جناحی‌تر سرزد. پس جنسیت شرط لازم است؛ اما به‌تنهایی شرط کافی نیست. برخلاف برخی فعالان حوزه زنان که نگاه سیاسی یا اعتقادی متفاوتی دارند، ما اصراری نداریم که حتماً در کشور نسبت اشتغال زنان و مردان ۵۰-۵۰ شود، یا همه مناصب مدیریتی، زنان به همان نسبت حضور داشته باشند؛ اما در برخی جایگاه‌ها (مثل مجلس و سطوح بالای مدیریتی) حضور نگاه زنانه ضروری است؛ بدون تجربه زیسته زنانه، درک مشکلات زنان بسیار دشوار است. حتی گاهی تا زمانی که یکی از نزدیکان افراد با این مسائل درگیر نشود، مسئله برایشان قابل لمس نخواهد بود. در مخالفت با آن سه نفر از نمایندگان مخالف، مرد بودند؛ پس می‌بینیم که جنسیت، ملاک کافی نیست و می‌توان فارغ از مسئله جنسیت، منصف و عاقل بود. نخستین مشکل ما در این مسئله این بود که آقایان فهم دقیقی از مسائل زنان نداشتند و مشکل دوم این بود که با وجود همین ناآگاهی، به سراغ مشورت با متخصصان این حوزه هم نرفتند. متخصصانی چون حقوقدانان، قضات و وکلای زن خانواده‌محور؛ افرادی که نگاه جنسیتی ندارند، بلکه دغدغه خانواده و اجرای صحیح شرع را دارند. متأسفانه صحبت‌های این افراد شنیده نشد و همین بی‌توجهی باعث بروز مشکلاتی شد. ما در جلساتی بودیم که برخی قضات برجسته کشور (حتی در تهران) اصلاً در جریان طرح نبودند و از ما می‌خواستند متن طرح را در اختیارشان بگذاریم تا در جلسات علمی و دادگستری‌ها درباره آن بحث کنند. وقتی قضات برجسته در جریان طرح نیستند؛ اما یک کمیسیون یازده‌نفره تماماً مردانه با یک نگاه خاص درباره آن رأی می‌دهد، نتیجه روشن است.»

قانون، اراده آزاد مردان در پذیرش مهریه را محدود نمی‌کند

وی با اشاره به اینکه با تلاش‌های صورت گرفته گفت‌وگوی منصفانه میان دو جنس در جامعه رو به میان افتاد است و میان کنشگران، تعامل و گفت‌وگو شکل گرفته است، ادامه داد: «امیدواریم نمایندگان این مباحث را رصد کنند و در تصمیم‌ها و رأی‌هایشان اثر بپذیرد. مسا وظیفه خود را انجام می‌دهیم تا جامعه بداند آنچه در قوانین رخ می‌دهد، الزاماً «صدای دین» نیست. ما باید صدای اسلام اصیل و صدای امامین انقلاب باشیم و آن را به جامعه زنان برسانیم. بسیاری از زنان و حتی مردان، با وجود فشارها و قضاوت‌ها، پای این مسیر ایستاده‌اند. تمام تلاش ما در سال‌های اخیر این بوده است که قوانین جدیدی به نفع زنان و خانواده تصویب شود؛ اما

آگهی تحدید حدود حوزه ثبتی شهرستان نوشهر

پیرو آگهی قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی و به استناد تبصره‌های ماده ۱۳ قانون و ماده ۱۳۰آیین‌نامه قانون الحذف الزامی تحدید حدود املاک و مشـروع‌ه ذیل در ساعت و تاریخ‌های مقرر در محل وقوع ملک به شرح ذیل به عمل خواهد آمد.

املاک متقاضی واقع در قره‌ی سـما، پلاک ۱۶ اصلی بخش ۱ ییلاقی کلاسه: ۱۴۰۳/۴۴۲۲ رأی شماره ۳۷۲۸/۱۰۰۷۳۰۳۱۰۰۴۰۶۱۰۴۰۳۱۰۰۷ پلاک ۱۵۵ فرعی خانم پروین لله‌گانی فرزند حیدر آقا نسبت به شش‌دانگ یک قطعه زمین کشاورزی به مساحت ۵۲/۸۴۶ متر مربع خریداری بدون واسطه/ باواسطه از آقای سیامک رافت

ساعت ۵ صبح روز سه‌شنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۹/۱۸

لذا از متقاضیان و مالکین املاک مجاور و صاحبان حقوق ارتقایی دعوت می‌شود در وقت مقرر در محل وقوع ملک حضور به هم رسانند بدیهی است در صورت عدم حضور متقاضی و یا نماینده قانونی آنان طبق ماده ۱۵ قانون ثبت ملک مورد تقاضا با حدود اظهارشده از طرف مجاورین تحدید خواهد شد معترضین می‌توانند به استناد ماده ۲۰ قانون ثبت و مواد ۷۴ و ۸۶ آیین‌نامه قانون ثبت ظرف مدت ۳۰ روز از تاریخ تنظیم صورت‌مجلس تحدید حدود اعتراض خود را کتـباً به این اداره تسلیم و ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض به واحد ثبتی مبادرت به تقدیم دادخواست به مرجع قضایی نمایند. در غیر این صورت با ارائه گواهی عدم تقدیم دادخواست توسط متقاضی یا نماینده قانونی وی و بدون توجه به اعتراض واصله عملیات ثبتی با رعایت مقررات ادامه می‌یابد.

تاریخ انتشار: ۱۴۰۴/۰۸/۲۴

میم الف: ۲۰۴۷۷۱۶

علی اکبر مقدسی فر- رئیس ثبت اسناد و املاک شهرستان نوشهر

متأسفانه نه‌تنها امتیاز ویژه‌ای به زنان داده نشده، بلکه حتی برخی امتیازهایی که شرع مقدس به زن داده نیز در حال عقب‌گرد است. نگاه شرع مقدس و سیره پیامبر (ص) و اهل‌بیت(ع) که در مسائل زنان بسیار روشن و عادلانه است؛ و نگاه امامین انقلاب، خصوصاً رهبر انقلاب که در موضوع زنان، رویکردی بسیار روشنفکرانه و عدالت‌محور دارند؛ نمونه‌اش بحث ارث است که با فتوای صریح ایشان اصلاح شد. ایشان بارها بر ظلم‌هایی که به زنان می‌شود تأکید کرده‌اند؛ بنابراین با این پشتوانه‌ها همچنان امیدواریم. البته فضای سنتی و گاه متحجرانه کار را سخت پیش می‌برد. در رسانه‌ها ما را «مدافع حبس» یا «مرد‌ستیز» معرفی می‌کنند و می‌گویند فشار وارد بر مردان را نمی‌بینیم. درحالی‌که اغلب دوستان فعال در این حوزه خودشان در زندگی شخصی با مشکلات اقتصادی رو‌به‌رو هستند. من خودم مادر سه‌سپه هستم و هر روز با مسائل اقتصادی مواجه می‌شوم. بله، فشار اقتصادی هست و سختی زیاد است؛ اما این سختی فقط برای مردان نیست، بلکه برای زنان حتی سخت‌تر است. اگر یک مرد در این شرایط شغل و درآمد مناسبی ندارد، طبیعی است که گذران زندگی برای زنان نیز دشوارتر باشد؛ اما نکته مهم دیگر این است که قانون هیچ‌گاه مردان را مجبور نکرده که حتماً تعداد مشخصی سکه به‌عنوان مهریه بپذیرند. مردان با اراده آزاد، بالغ و عاقل و با توجه به توانایی و شأن طرف مقابل، مهریه‌ای را قبول می‌کنند. هیچ الزام قانونی و شرعی در این مورد وجود ندارد.»

قانون نادرست، انگیزه ازدواج و امنیت زنان را کاهش می‌دهد

وی با بیان اینکه ما نیز مخالف حبس هستیم و شرایط اقتصادی سخت را درک می‌کنیم و خودمان هم با آن درگیریم؛ اما راه‌های بسیار بهتری وجود داشت که می‌توانست آسیب‌های کمتری برای خانواده ایجاد کند، گفت: «باید توجه کنیم که این قانون (هرچند به‌ظاهر علیه زنان است) درواقع علیه خانواده است؛ زیرا دختران کمتری تشویق می‌شوند به سمت ازدواج بروند و کمتر تمایل پیدا می‌کنند که مادری و همسری را به‌عنوان نقش اول زندگی‌شان انتخاب کنند. یکی از دلایلی که آقایان طراح مطرح می‌کردند، تشویق به ازدواج بود؛ اما سؤال ما از آقایان این است؛ آیا در امر ازدواج فقط تمایل مرد مهم است؟ فقط خواست و شرایط خواستگار اهمیت دارد؟ یا اینکه تمایل و امنیت خاطر زنان نیز نقش اساسی در تشکیل خانواده دارد؟ همان‌طور که باید مراقب باشیم دراین رابطه حقوقی به مردان ظلم نشود، باید مراقب باشیم که از ظلم به زنان نیز جلوگیری شود؛ به‌خصوص با توجه به استضعاف تاریخی زنان، توجه بیشتری باید به این قشر مظلوم داشت. ما معتقدیم آقایان باید هم از نظر فرهنگی و هم از نظر حقوقی آگاه شوند تا بعدها گفته نشود «خبردار نبودند». پیشنهاد ما این بود که زوج و زوجه در یک جلسه مشاوره حقوقی اختصاصی، به‌صورت کامل نسبت به حقوق و تکالیف متقابلشان آگاه شوند. این کار با هزینه منطقی و شخصی انجام می‌شد و بار مالی برای دولت نداشت. همچنین اصرار داشتیم مدل پرداخت مهریه به‌طور مشفاف ثبت شود. وقتی سردفتر از زوج این موضوع را می‌پرسد و او را موظف می‌کنند که روش پرداخت متشخص کند، مرد کاملاً می‌داند که موظف به پرداخت است و چیزی مثل «کی داده، کی گرفته» در ذهن‌ها پرنگ نمی‌شود. از سوی دیگر، زن نیز می‌فهمد مالی که به‌عنوان مهریه برای او تعیین شده، مال خودش است و می‌تواند مستقل درباره آن تصمیم بگیرد؛ بدون اینکه در جامعه با برچسب یا قضاوت منفی روبه‌رو شود.»

حل مسائل بنیادین خانواده پیش‌شرط اصلاح مهریه است

حسنی حلم با بیان اینکه برای حل مسئله مهریه نیز باید پاسخ روشنی برای مشکلات مهم‌تری می‌داشتیم، تصریح کرد: «طلاق‌های طولانی مدت و دشوار، اثبات دلایل زنان در دادگاه، حضانت، نیازهای مالی زنان، ایجاد یک نظام مالی عادلانه بین زوجین، ارائه نظر روشن و کاربردی در باره اشتغال زنان و این دست مسائل اگر حل شود، ما با مهریه حداقلی که آقایان پیشنهاد داده‌اند، هیچ مشکلی نداریم. حرف ما این است که این گامی که طراحان برداشتند، باید آخرین گام می‌بود؛ نه قدم اول. ابتدا باید سایر تکه‌های پازل را اصلاح می‌کردند، نه اینکه برای اصلاح مشکلات دیگر، حق طرف ضعیف‌تر را حذف کنند. باید مراقب باشیم که نادیده گرفتن حقوق زنان، آسیب‌هایی ایجاد نکند که تنها دامن زنان را بگیرد، بلکه خانواده را متلاشی و جامعه را درگیر کند. وقتی در جامعه اینقدر بر سبک زندگی درست، سبک زندگی اسلامی، ازدواج‌های زودهنگام، فرزندآوری، افزایش جمعیت، غفاف و حجاب تأکید داریم، ناگزیر باید ابتدا حقوق اولیه زنان را محترم بشماریم. آن‌گاه است که پس از آن، و در پرتو همان «جهاد تبیین» که حضرت آقا فرمودند، می‌توانیم انتظار داشته باشیم بانوان نیز مسئولیت‌های اجتماعی و اخلاقی خود را بهتر انجام دهند.»

آگهی قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی حوزه ثبتی نوشهر

نظر به دستور مواد ۳ و قانون تعیین تکلیف وضعیت اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی مصوب ۱۳۹۰/۹/۲۱ املاک متقاضیانی که در هیات موضوع ماده یک قانون مذکور مستقر در واحد ثبتی نوشهر مورد رسیدگی و تصرفات مالکانه و بلامعارض آنان محرز و رای لازم صادر گردیده جهت اطلاع عموم به شرح ذیل آگهی می‌گردد:

املاک متقاضی واقع در قره‌ی سـما، پلاک ۱۶ اصلی بخش ۱ ییلاقی کلاسه: ۱۴۰۳/۴۴۲۲ رأی شماره ۳۷۲۸/۱۰۰۷۳۰۳۱۰۰۴۰۶۱۰۴۰۳۱۰۰۷ پلاک ۱۵۵ فرعی خانم پروین لله‌گانی فرزند حیدر آقا نسبت به شش‌دانگ یک قطعه زمین کشاورزی به مساحت ۸۴۶/۵۲ متر مربع خریداری بدون واسطه/ باواسطه از آقای سیامک رافت

لذا به موجب ماده ۳ قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی و ماده ۱۳ آیین‌نامه مربوط به این آگهی در دونوبت به‌فصله ۱۵ روز از طریق این روزنامه محل/ اکثریت‌الانتشار در شهرها منتشر و در روزها علاوه بر انتشار آگهی رأی هیات الصاق تا در صورتی که اشخاص ذی‌نفع به آرای اعلام شده اعتراض داشته باشند باید از تاریخ انتشار اولین آگهی و در روزها تا از تاریخ اطلاقشده از محل تا دو ماه‌اماعتراض خود را به اداره ثبت محل وقوع ملک تسلیم و رسید اخذ نمایند. معترض باید ظرف یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض مبادرت به تقدیم دادخواست به دادگاه عمومی محل نماید و گواهی تقدیم دادخواست به اداره ثبت محل تحویل دهد که در این صورت اقدامات ثبت‌موکول به ارائه حکم قطعی دادگاه است و در صورتی که اعتراض در مهلت قانونی واصل نگردد یا معترض گواهی تقدیم دادخواست به دادگاه عمومی محل ارائه نکند اداره ثبت مبادرت به صدور سند مالکیت می‌نماید و صدور سند مالکیت مانع از مراجعه معترض به دادگاه نیست.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۴/۰۸/۲۴

تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۴/۰۹/۰۸

میم الف: ۲۰۴۷۷۲۲

علی اکبر مقدسی فر- رئیس اداره ثبت اسناد و املاک نوشهر

صدای نخبگان، نگاه جوانان

WWW.FDN.IR

روزنامه فرهنگی نخبگان

farhikhteganonline

FARHIKHTEGAN

کانون تبلیغاتی سیهر جوان

۰۹۳۹۸۸۸۸۸۶۹۹